

PTK Hugin 1978

Vägen till "Provturs kommandot Hugin" gick via Karlskrona och Berga artilleriskola och till Nya Varvet. Då Patrullbåtarna var försenade fick vi mönstra på en torpedbåt av Plejad klassen T 110 Arcturus, där vår grundläggande utbildning till patrullbåtsbesättning startade. Många av oss hade aldrig satt sin fot på en båt så det var många som blev sjösjuka på de första turerna. själv kom jag från en fiskarfamilj från norra skärgården så jag njöt av varje minut till sjöss, dessutom fanns det bara en brygga av cabriolet typ. Så det blev mycket frisk luft.

Vi fick även vara med om sista turen med en Plejadbåt, Arcturus var den sista i drift (finns beskriven i boken "Attack till Sjöss" av Nyman/ Borgenstam).

När det blev dags att åka till Bergen för att hämta Hugin och Munin så fick vi veta att vi skulle åka civila för det underlättade betydligt för militären, detta skulle innebära många roliga situationer som befälen nog inte hade räknat med. Vi skulle dock transporteras av Flyget från Såtenäs i en gammal DC-3. Vi åkte upp till Landvetter där de skulle möta upp och började lasta in all utrustning som skulle med i planet. När vi var klara så sa flygarna att eftersom det är Vinmonopolstrejk i Norge så tar vi en tur via Taxfreen. Våra befäl protesterade det grövsta men flygarna bara skrattade och sa ni är civila så ni gör vad ni vill.

När det blev dags att landa i Bergen så var det väldigt dimmigt men piloten gjorde ett försök men när vi såg gardinerna i husen så steg de och sa att det gick inte, kurs mot Oslo. Efter landning, Taxi till Centralstation med all utrustning och därefter nattåget till Bergen. Taxi igen till varvet på morgonen och direkt ombord för att börja jobba, (fortfarande civila).

Jag tror vi var i Bergen i tio dagar och vi bodde på ett hotell nere i byn och åkte taxi till och från varvet, ibland med ett stopp på vägen för att handla. Eftersom vi var unga och ville ut på byn och ha roligt så inträffade det ibland att några inte dök upp förrän på morgonen, lagom till Taxin till varvet (finkläderna satt fortfarande på efter kvällens övningar). Middag varje kväll förtärdes ute på stan på statens bekostnad. Dagarna bestod av att hitta allt och gå igenom utrustningen. På Nya Varvet låg vi ofta tillsammans med P150 Jägaren så visst ,vi kände till en del. Provtur med varvets kapten genomfördes och vårt befäl fick sig en genomgång hur båten fungerade, bl.a. med stopp från full fart till 0.

En provtur minns jag speciellt , Hugin skulle fotografer oss (Munin) när vi kommer ifatt akterifrån i 30 knop för att få fina bilder. Båtarna kunde ha servo eller manuellt på ratten (väldigt små rattar) 6 varav från dikt till dikt med servo och 26 varvs manuellt med en väldigt tröghet). Jag sa till befälet att vi måste använda servon, då jag när vi närmade oss Hugins akter skulle gira hårt babord och gå genom Hugins häck våg. (jag visste att när vi är uppe på vågen gäller det få båten att skära ut från Hugin annars skulle det gå åt pipan.) Gissa vad han sa , ja just det manuellt. När jag var uppe på vågen (svetten rann rätt bra) så drog jag allt jag kunde till babord och fick henne rätt.

När det blev dags för avfärd skulle vi proviantera och döm om vår förvåning när vi upptäckte att befälet hade beställt cigaretter , öl och sprit baserat på hela besättningen men vi skulle inte få något, de skulle ta allt till sig själva. Det var en ganska lång väg att bära om bord taxfreen från kajen så befälet beordrade oss att hjälpa till. (provianten hade vi redan hjälpt till med). Naturligtvis totalvägrade vi (civila som vi var), de hotade och provade med ok tobak kan ni få. Nej, Nej ,varvsarbetarna undrade vad som stod på och när de fick veta ställde de sig bredvid oss och skrattade medan befälet slet med taxfreen.

Vi förhalade båtarna till Bergen hamn inne vid "Bryggen" bytte till uniform och förberedde oss för hemfärd. Vi fick i början en fantastisk resa , vi ankrade till luncherna men de visade sig svårt då det är rätt djupt i fjordarna . När vi kommit ut i Nordsjön så kom dimman, vi såg knappt gösstaken. Då beordrades fartminskning från 28 till 24 knop. Jag skrattade och frågade vad var meningen med det.

Efter sista törnen vid rodret gick jag och lade mig , skulle inte upp förrän långt senare. Blev väckt och de sa att du måste upp nu vi ligger för ankar på Älgöfjorden utanför Marstrand , ena motorn hade skurit, en vevstake tittade ut genom blocket. De gamla ombyggda dieslarna från Plejadbåtarna (från kompressor till avgasturbo) hade tröttnat. Som förste rorgångare skulle jag naturligtvis stå till rors när pressen mötte oss utanför Vinga, Hugin fick visa upp sina färdigheter till vår besvikelse där vi låg halta och väntade.

Vi lade oss sida vid sida och skulle i makligt takt köra sida vid sida in norr om Vinga, gemensamma manövrar med en stötning på 12.5 grad för vår del gjorde att svetten rann på ryggen ibland var det inte många metrar mellan oss och Hugin.

När vi lade till på Nya Varvet var det bara att börja förbereda för byte av en motor.

Efter det som inträffade med provianten (Sprit, tobak på varvet) så var stämningen lite tryckt ombord , så befälet gjorde något som jag veterligen inte inträffat förr eller senare. För att bättra på stämningen så skulle fria vakten äta middag i gunrummet med befälet , medan den andra vakten serverade. Döm om varvets personal som jobbade ombord (både civila och i uniform) när det hördes i högtalarsystemet: "Fria vakten intager drink på bryggan".

Jag och gnisten fick ett förtroende uppdrag att närvara vid dopet av P 154 Mode i Mandal tillsammans med ett befäl. Det måste ha varit de dyraste minuterna staten betalt för. Stena Line till Fredrikshamn tåg till Hanstholmen eller Hirtshals (minns ej) nattbåt till Kristiansand, transport med Norska Kystartilleriet till Mandal. Paraduniform på och givakt, dop och sedan tillbaka till Kristiansand , hotell , dagbåt till Danmark och samma väg tillbaka. Största problemet var för befälet att göra slut på matpengarna som han fått med. Vi fick dock köpa taxfree som vi lämnade in på hos vakten på Nya Varvet. (de undrade vad vi sysslade med).

Vi hämtade även P 153 Magne detta året.

Tommy Fransson

Artillerimatros och förste rorgångare.